

руските болшевики, по пътя на Ленина и Сталина, днес нямаше да има фашизъм нито в Австрия, нито в Германия, нито в Италия и Унгария, нито в Полша, нито на балканите. Не (буржуазията, а работническата класа би била отдавна господар на положението в Европа. (Ръкоплескания).

Да вземем, например *Австрийската* социал-демокрация. Революцията от 1918 г. я издигна на огромна висота. Тя имаше власта в ръцете си, тя имаше здрави позиции в армията, в държавния апарат. Опирайки се на тези позиции, тя можеше из корен да изтръгне зараждащия се фашизъм. Но тя изпускате без съпротива една позиция на работническата класа след друга. Тя позволи на буржоазията да укрепи своята власт, да анулира конституцията, да очисти държавния апарат армията и полицията от социал-демократическите функционери, да отнеме от работниците арсенала. Тя позволяваше на фашистките банди безнаказано да убиват социал демократическите работници, прие условията на Хютенбергския пакт, който даде достъп на фашистките елементи в предприятията. Същевременно, вождовете на социал-демократията приспиваха работниците с Линцката програма, въ която се предвиждаше алтернативната възможност от въоръжено насилие над буржоазията и установяване на пролетарска диктатура, като ги уверяваше, че партията ще отговори с призив за генерална стачка и въоръжена борба, ако управляващите класи прибегнат до насилие спря